

ידיעות הלשכה הערבית

סודי

מפי אברהם דרה, מראשי היהדות הדמשקאית:

שנוי לטובה בא ביחס ערבי סוריה אל הציונות. אלה שהאמינו לפני שנים אחדות כי הציונות היא תנועה הגורמת לחתמוסטות סודי החברה והמרי-צו את העם להלחם בגדה, חזרו מדעתם זו ושוקדים כיום להכניסה לארצם. בין אלה יש למנות חברים גם מהגוש הלאומי: מוחמד אלנחאס, ג'מיל מרדס, מארס אלחורי וריאד אלעולח. לא פעם טוחחתי עם אלה על הברכה שהביאה הציונות לא"י והם חודו. הם העירו שיש לחמוח טאין מנהיגי הציונות משתדלים לבוא כמגע אתם. לפנים חמיד השתדלו הציונים ליצור קשרים עם הערבים ולבוא לידי הבנה אתם. ראש ממשלת דמשק הנוכחי, שיך תאג' אלחסני וזה שהיה לפניו, חקי אלעזם, נוטים חסד לציונים. באחת משיחותי עם שיך תאג' אמר הלה "אני אוהק את הציונות ומוכן לסריע לכניסתה לסוריה. ממשלתי לא תחנגד למכירת הקרקע אולם החברות הציוניות בדרשות לא לעשות שום דבר מאחרי גב הממשלה ותנציתות". אין לחתיחם לבקורת העתונות ברצינות. עתונות זו מוכנה למכור את עצמה בעד כסף. עורך "אלאיאם" התוקף ביותר עוז את הציונות דרש ממני לחמליץ עליו בפני הסוכנות היהודית. "ליסאן אל-אחראר" הדמשקאי חטופיע פעם לשבוע מוכן לעבור לא"י ולהוציא עתון יומי שיחמוך בציונות. הסוחרים, האכרים ובעלי הקרקע מבקרים בחנויות היהודים ושואלים: מתי יבואו הציונים? הם רוג-זים על יציאת היהודים את סוריה מתוך חשש שזה ישפיע לרעה על הציונים ויעצור בעד עלייתם לארצם. שום החנגדות לא הביעו חברי הגוש הלאומי, סבקר לא מזמן בבקרקי, להטפותיו של האפטריארך לעלית היהודים ללבנון. אומרים שחלק מהם דנו אתו כחנאי כניסת הציונים ומהן הקרקעות שאמטר למכור להם. מפעל אלבוטיחה נכשל. מבין 60 אלף מניה נמכרו רק 5000. רוב הקונים הם בעלי חובות של משפחת "אליוסף" (בעלת קרקעות אלבוטיחה) וקבלו מניות במקום כספם. מנהלי המפעל נמצאים במו"מ עם האמיר פאעור שהבטיח לרכוש את כל המניות אם יצליח למכור את קרקעותיו שבחולח

ליחודים, אולם הוא מחנך למסרע שהעבודה הסורית לא תקים רעם בגדו.
לדעתי — סיים אברהם דרה — הזמן הנרכזי מוכשר מכל זמן אחר
לפעולה בסוריה.

א.ש.

26 - 3 - 1935